

A zenei naptár eseményei

LOVÁSZI FERENC:

A nagy ugrás földjén

A Tátrai-vonósnegyes év-ről évre visszatérő hangversenyi zenei életünk színvonalas eseményei. Azzá avatja az előadás tökéletes belső és külső harmóniája, a magasszintű összjáték, az együttműködés minden stílusban való otthonossága és a mindig tanulságos műsorok. A szombati kamaraiest a szakiskola nagytermében Schubert, B-dúr zongorahármasa és Haydn G-dúr vonósnegyese (az op. 77-ből) között Bartók III. vonósnegyesét szólaltatta meg Szegeden először. Ez az összekovácsolása három zenei korszaknak, s három igényes költői alkotásnak, rendkívüli művészi teljesítmény. A zsúfolt házat már a schuberti dallamok varázsos hangzásával sikerült az együttesnek a kamaramuzsika bensőséges légkörébe felemelnie. Sopronyi Mária mint zongorapartner méltó volt Tátrai Vilmos és Banda Ede kísérelés, nemes hangú vonószólalmaihoz. A kvartett Szűcs Mihály II. hegedűs után most új brácsistával mutatkozott be, Konrád Györggyel, aki a szegedi zeneiskolából nőtt fel hangszerének virtuózává. A Bartók-mű nyelvi, ritmikai és formai nehézségeinek remek tolmácsolása igazolta, hogy a kvartett egyensúlya változatlan és a kiegyenlített szólalmok szinte egyetlen hangszert benyomását keltik a hallgatónál. A bartóki magányban oly megindítóan megszólaló vándor, aki eljut az emberi közösségbe emelkedésig, mely hatással volt a szegedi közönségre, amely a Bartók-opusz utolsó szakaszának megismételtetésével hitet tett korunk zenei mellett. A bécsi klasszikus nagymesterének, Josef Haydnnak G-dúr négyese napsugaras derűt árasztott a daloló hangszerek lelkéből, s a felzúgó tapsorkánra a kiváló együttes itt is az utolsó tétel megismétlésével válasszolt.

Szatmári Géza

Hagyománycs évforduló az újszegedi szövőgyárban

Amikor 3 évvel ezelőtt először összejöttek az Újszegedi Kender-Lenszővő Vállalat kommunista csoportja, hogy az üzemen megalakítsák az MSZMP alapszervezetét, elhatározták: minden esztendőben megünneplik a párt újjászülését. Most, az elmúlt szombaton harmadszor tartották meg az évfordulót. Kommunista, pártkivüliek, vezetők: mint egy nagy család. A gyár kulturális termében, terített asztaloknál emlékeztek a megtett útra. Marosi János, a vállalat főkönyvelője, a gyár pártbizottságának tagja idézte az ellenforradalom utáni harcok időket, s az azóta végzett szép munkát. A rendkívül bensőséges ünnepségnek külön jelentőséget adott, hogy az MSZMP hetedik kongresszusának előestéjén ültek össze. A kongresszusi verseny legjobbjait is vendégül látta a leg, baráti hangulatú estén.

(6) Huszonhét tartományban létesítettek új óvodákat és napköziket, s jelenleg nem kevesebb, mint 25 millió kínai gyermeket gondoznak. 3100 000 új óvoda és napközi egy év alatt! Érezzük-e szám erejét? Nincs olyan vidék Kínában, ahol már ne lennének óvodák és napközök. Egyes mezőgazdasági területeken a kisgyermek több mint 90 százaléka jár óvodába. A régi világban mindössze 130 000 gyereket tudtak elhelyezni ilyen intézetekben. Hajdan 130 000, ma — 25 millió! Két egyszerű szám, mögötte két világ, a múlt és a jelen... Az óvodák és napközök — mint szerte az országban — Csongszuban is, nemcsak a gyermekek nevelését könnyítik meg, hanem a nők munkáját is és sok háztájszóny kapcsolódhat a termelőmunkába.

Az egész napot a gyárban töltöttük. Az előző esti vetítés után azt hittem, szinte megismertem már a gyárat. Amikor hosszú órákig jöttünk az üzemszereket, rájöttem, hogy egész nap kevés ahhoz, hogy valamelyest is áttekintsük a munkát, megismerkedjünk a bonyolult termelési folyamatokkal. Előjáróban csupán néhány adatot; másfélmillió négyzetméteren terül el az üzem, a beépített terület 300 000 négyzetméter, az építés önköltsége több mint 600 millió jüan volt. Tavaly 14 900 teherautót gyártottak. Az idei terv 62 000! Tavalyelőtt minden munkás 20 000 jüan értéket termelt, tavaly már 36 000 jüant! A tervezésnél és az építkezésnél döntő segítséget kaptak a Szovjetuniótól. A moszkvai Mihacsov-autógyár segítette az indulást. Ötszáz kínai munkás tanult a moszkvai gyárban. Kétszáz szovjet szakember a helyszínen adott hasznos tanácsokat. Hatalmas műhelycsarnokok, a legkorszerűbb gépek mindenütt.

Nézem a gépeket, az automata gépsorokat, s mellettük a kínai munkást. Két évtizede még a feudalizmus és a tőkés bilincs jármait hor-

ta. Most megnyom egy gombot, a gép megáll, a munkapadról elveszi a következő darabot, gombnyomásra újra indítja a motort. Irányít, mondhatnám, gondolkodó gépeket mozgat. Már nemcsak saját országának ura, de a bonyolult technika ura. A szalagok itt könnyedén gördülnek tovább a súlyos motor-testeket, a következő tereben az alvázat szerelik, a harmadikban festéket fújnak a vasvázra. Finom műszerek, bonyolult szerkezetek mindenütt, s előttünk látszólag egyszerű emberek. De csak látszólag, csak első pillantásra! Valójában sokkal érdekesebbek, ha úgy tesszük, izgalmasabbak, mint körülöttük a bonyolult gépek. Egyforma munkaruha van rajtuk. Ebben nincs semmi különös. Értenek a motorokhoz. Értenek másutt is. Találkoztam kitűnő szerelővel nálunk is. Fialalokkal is. Öregekkel is. Legjobban velük szeretek beszélgetni, megszorítani harcos, kérges, kemény kezüket. Csak úgy sugárzik róluk a szeretet a munkájuk iránt, a becsület, ez az egyszerűség és az öröm, hogy a sok harc után békésebb öregkor vár rájuk, mint sokat szenvedett apáikra. Hajuk dere mindig emlékeztetembe villantja idő előtt sirba taszított apám koraosz fejét. Gondos, sok jó szerelével találkoztam már — ebben nem lenne semmi különös. Mi az hát mégis, ami néhány órai beszélgetés után annyira új volt, amivel talán sehol a világon nem találkozhatok?

Az emberek — úgy a maguk valóságában, pontosan a mélységben, amelyből néhány évvel ezelőtt indultak, s a színt, amelyet máris elértek, s a cél, amelyet ostromolnak, lelkesedésük — inkább rajongásuk, lendületük, tanulásvágyuk, tudásomjuk — páratlan élménye a csangcsuni látogatásunknak.

Egy gyárból öt gyárat! Furcsa jelszó! Csak első hallásra. Valóság lesz! Most egy műszakban dolgoznak, pedig a korszerű gépek onthatják az autót három műszakban is. Egyelőre azonban nincs elég nyersanyaguk, mert a nagy előregrás nemcsak a csangcsuni autógyárban az, hanem országwide: mindenhol nagyon sok vas és acél kell. Jut is mindenhol, de még nem elegendő. A hatalmas ország mérhetetlenül gazdag nyersanyagokban. A föld mélyén szinte kimeríthetetlen mennyiségű vasérc, fém és más nyersanyag. Most nyitják meg az új bányákat, építik az új kohókat, az új vasutakat, tehát most teremtik meg az igazi kínai nagyipar alapjait. De addig is, míg nincs elegendő nyersanyag, ezért nem tudnak még áttérni három műszakra. Viszont addig is van sziv, lendület és — ez a legnagyobb ered-

mény — egyre jobban képzett munkásgárda! Tehát addig egy műszakban ötször annyit termelnek, mint tavaly! A múlt évben 14 000 autót, az idén több mint hatvan ezret! Nem vagyok járatos a technika bonyolult házában magasabb emeletein, nem is részletezem most, hogyan gyorsítják meg a munkát. Szakemberek dolga ez. Engem az ember érdekelt, az érző, gondolkodó ember a munkafolyamatok között, a valóban páratlan, korszerű gépek között, hiszen legyen bár legkorszerűbb a technika, a legújabb gép, az előretörő ember munkaszerepe, akarata, tudása és nemese értelemben vett lelkesedése a szinte már gondolkodó gépeket is gyorsabb gondolkodásra — készíti. Bonyolult kisse? De igaz!

A 22 000 ember zöme néhány évvel ezelőtt még azt sem igen tudta, hogy mi a technika. Falvakból jött leg többjük. S most az automata gépsorok tökéletesítésén jár az eszük, hogy ötszöröse növeljék a termelést. S ebben a munkafolyamatban fontos a technika továbbfejlesztése is, de — és a csangcsuni autógyárban is ez a döntő — a munkások, mérnökök akarata, tudása is. Ezt az akaratot — ezernyi jelét, formáját inkább — jegyeztem a legszívesebben, s a továbbiakban ennek egyetlen megnyilvánulásáról, az üzem akadémiájáról, vagy ahogyan ott mondják, a vörös specialisták egyeteméről részletezem.

(Folytatjuk)

A béke következetes harcosa

a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség

Ma tizennégy éve, hogy negyven nemzet 80 millió asszonyának, leányának küldöttel a párizsi világgongresszuson kimondták a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség megalakulását. Ez a nap jelentős határkő a nemzetközi nőmozgalom történetében, mely már több évtizedes hagyományokra tekinthet vissza. Az első nemzetközi nőkonferencia óta, melyet közel fél évszázada tartottak Stuttgartban, nagy utat tett meg a békeért, az egyenjóságról küzdő mozgalom. Ez idő alatt a haladó nők, élükön a kommunistákkal, ott voltak a kizsákmányolás, a nők elnyomása, a háború, a fasizmus elleni harcban egyaránt. Olyan nagy példaképek kerültek ki közülük, mint Klára Zetkin, Roza Luxemburg, Dolores Ibarruri, Eugénie Cotton, Zója Kozmogyemjanskaja, vagy a magyar Hámán Kató, Martos Flóra és a többiek.

A világ nőmozgalmának az élén a szovjet nők haladnak. Életük, tetteik és példájuk a Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelme után világos útmutatást volt a világ minden asszonya, leánya számára. A II. világháborúban tanúsított csodálatra méltó hősiességük és helytállásuk követésre buzdított sok-sok millió nőt a vilá-

gon, akik még erőteljesebben léptek fel a háború, a fasizmus ellen. S 1945-ben, amikor a világ fellelegzett az eddigi legszörnyűbb véres háború után, a nőmozgalom sok millióra növekedett táborának képviselői jelentették ki: „Soha többé háborút!” „Meg kell védeni a békét, a családot, a gyermekeink boldog jövőjét!”

A Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség megalakulása pillanatától kezdve a béke következetes harcosa. Sorában tömörülnek kommunisták és pártkivüliek, a Szovjetunió és a szocialista tábor többi országának felszabadult asszonyai — de a még elnyomott országok haladó nőmozgalmait is. 1948-ban a Budapestben megtartott II. világgongresszusán a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség felhívást adott ki a béke védelmében, ennek a jegyében hívta össze 1949-ben Pekingben az ázsiai asszonyok konferenciáját is. 1952-ben Bécsben nemzetközi gyermekvédelmi konferenciát, 1955-ben pedig Budapesten több mint ezer résztvevővel anyák világgongresszusát rendezett — hogy csak néhányat említsünk a 14 éves mozgalom jelentősebb állomásai közül. Mindezek a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség békéért, haladásért vívott következetes harcát hirdetik.

Milyen lesz az éle! 2009-ben?

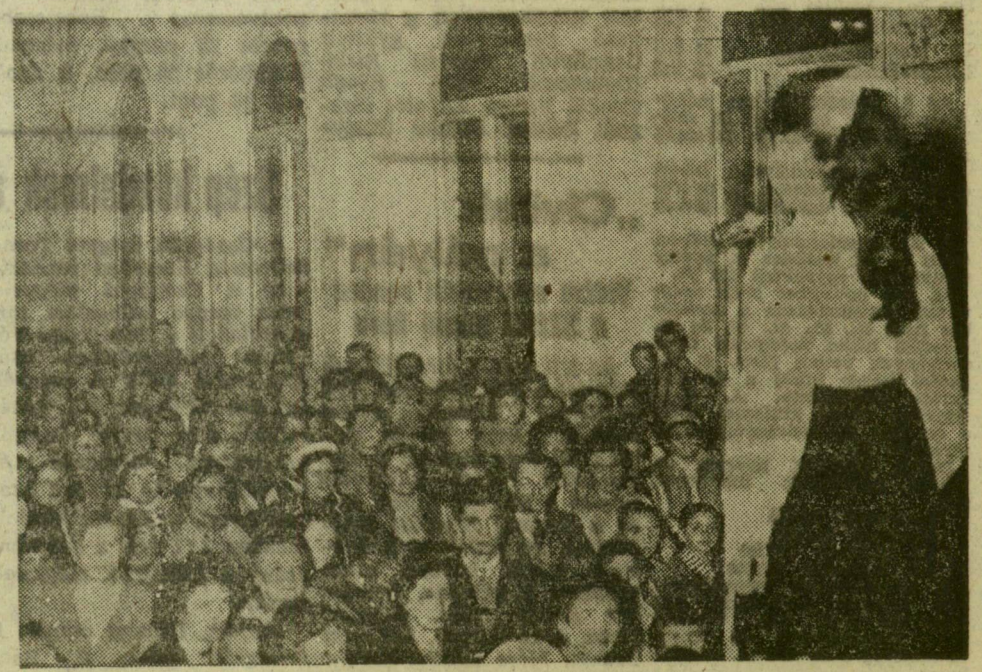
A »Vecsernája főleg középkorú titja meg az alkat-Moszkva«, című emberek lesznek. részeket, elektro-lap a napokban A kórházban fájmos szikra készi-azzal a kérdéssel dalaommentesen ti a legbonyolult-fordult olvasóhoz: végzik a beteg, több furatotak és milyennek kép- vagy előregedő vást a gyári már-zelük az életet a sziv, vese, tüdő, két a csapágyak-Szovjetunióban belső elvadásztású ba.

2009-ben? Vlagyimir Gyemihov kutató, aki állati szervek át-ültetésével kapcsolatos mérész kísérleteiről híres, többek között rá-mutatott: ami je-lenleg a Szovjet-unióban még ál-lat-kísérletek stá-diumában van, az felévszázad múlt-va az emberek gyógyításának biz-tos módszere lesz; — az emberi életet 150—200 éves korig meghosszab-bitjuk.

Gyemihov a ultrahangot, elek-tronikát. Atom el-lenőzi a készit-vebb vizsi a vég-leírva elmondja, melyek minősé-ge, ultrahang tisz-be. Nikolaj Barba-rov neves szovjet űrhajózási szak-értő megírja, hogy a XXI. század ele-jén készitlik el és l. sz. Csapágygyár igazgatója a lap hasábjain beszá-cillagközi expe-dicióját. Mindaz, ami a XX. század dere-kán még álomnak tűnik, 2009-ben megvalósul. A XXI. század em-bere bölcsőjének határát túllépve, a haladás zászlá-ját, amelyet előd-jeitől átvett, to-lyabb vizsi a vég-telen térbe és idő-be.

— A MOSZKVAI Lenin könyvtárban kéthetes kiállítás rendeztek, amelyen negyven angol könyvet és hatvan angol folyóiratot mutatnak be. A kiállítás anyagát adják majd a szovjet kulturális ügyek miniszteriumának, amely a British Council-lal együtt rendezte a kiállítást. A kiállított regények között Dickens, Trollope, Blake, Kingsley Amis, Agatha Christie és Forester művei szerepelnek.

— Egy dán kereskedő üzleti útjáról telefonon felhívta a feleségét Kopenhágában és közölte vele, hogy postautalványon pénzt adott fel címére. Mivel az összegét telefonon nem említtette, a feleség másnap örömmel vette át a postás által kézbesített 1315 dán koronát. Mindjárt el is ment, hogy alapos vásárlókorút során elkölte az egész pénzt. Másnap azonban a pénzespórtás ismét megjelent, mondván, hogy tévedés történt, mert félre csúpan 15 koronát utalt át az asszonynak. A feleség természetesen már nem tudta visszaadni a pénzt, ezért a dán posta beperelte. A törvények az asszonyt felelőtlenné tették azzal az indoklással, hogy a hibát a posta követte el, amikor saját utasítása ellenére nem ragasztott az összeg betűkkel való kiírásához az utalványon, — ráadásul Dániában amúgy is tilos egy embernek ezer koronánál magasabb összeget postán átutalni.

A Fenti képeink a Csongrád megyei Vas- és Műszaki Nagykereskedelmi Vállalat és a Szegedi Kiskereskedelmi Vállalat november hó 29-én a Juhász Gyula Kultúrotthonban megtartott nagyis-erű hanglémez bemutatóján készült. Kovács Eszti és a hússzá vált »Pancsoló kislány«-t énekli.

Sertésbiztosítók!

Vágóhídi torlódások és szállítási zavarok elkerülése érdekében kérjük a termelőket, hogy súlyban levő, decemberre szerződött és szabad hízott sertésüket lehetőleg

december 15-ig szállítsák be.

Atadási szándékukat előzőleg a helyi kirendeltségen, illetve a felvásárlónál jelent- sük be.

Csongrád megyei Állatforgalmi Vállalat

TAPASZTALATCSERE

A MÁV szegedi Főnevelő Intézetében kedden és szerdán kétnapos tapasztalatcsere tartottak. A tanácskozáson a MÁV összes, országunkban lévő nevelő-intézetének igazgatói és igazgatóhelyettesei részt vettek s képviseltette magát a Köznevelési Minisztérium és a MÁV szegedi Igazgató-sága is. A résztvevők tapasztalatokat cseréltek a nevelőintézetek tevékenységéről, életéről és a további teendőkről. A testvérintézetek, valamint a többi vendégek megállapították, hogy a MÁV szegedi nevelő intézetében eredményes munkát végeznek.